

FILOLOGIA KLASYCZNA I STUDIA ŚRÓDZIEMNOMORSKIE, STUDIA STACJONARNE I STOPNIA

program ujednolicony na podstawie:

- a) załącznika nr 33 do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim
- b) ust. 7 obwieszczenia nr 11 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 28 lipca 2021 r. o sprostowaniu błędów w uchwale nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim
- c) załącznika nr 8 do uchwały nr 505 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 22 stycznia 2020 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

załącznik nr 33
do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r.
w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW

1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
nauki humanistyczne	językoznawstwo	19%	-
nauki humanistyczne	literaturoznawstwo	81%	literaturoznawstwo
Razem:	-	100%	-

2. Kierunek studiów:

Tabela odniesienia efektów uczenia się zdefiniowanych dla programu studiów do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Nazwa kierunku studiów: Filologia klasyczna i studia śródziemnomorskie		
Poziom kształcenia: siódmy		
Profil kształcenia: ogólnoakademicki		
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W01	wagę pogłębionej znajomości literatury starożytnej Grecji i Rzymu (moduł klasyczny), renesansu i baroku (moduł neolatynistyczny) w kontekście literaturoznawstwa europejskiego i światowego	P7S_WG
K_W02	w sposób pogłębiony gramatykę i leksykę obu języków klasycznych, co umożliwia mu właściwą, bo opartą na źródłach oryginalnych, analizę i interpretację wytworów kultury starożytnej w dziedzinie literaturoznawstwa	P7S_WG
K_W03	w stopniu pogłębionym zasady translatoryki, rolę, kierunki i zadania teorii przekładu od czasów starożytnych do najnowszych	P7S_WG
K_W04	w stopniu pogłębionym główne kierunki rozwoju i stanowiska teorii literaturoznawczych od czasów starożytnych do współczesności	P7S_WG
K_W05	w stopniu pogłębionym główne kierunki rozwoju i stanowiska teorii językoznawczych od czasów starożytnych do współczesności	P7S_WG
K_W06	w stopniu pogłębionym rolę transmisji i recepcji literatury klasycznej na grunt literatury światowej oraz szeroko pojętej kultury współczesnej	P7S_WG
K_W07	w stopniu pogłębionym rolę tradycji krytycznoliterackiej w kształtowaniu historii literatury; posiada znajomość szczegółowej terminologii krytycznej	P7S_WG
K_W08	w stopniu pogłębionym główne kierunki rozwoju i najważniejsze nowe osiągnięcia w dziedzinie filologii klasycznej	P7S_WG

K_W09	w stopniu pogłębionym miejsce i znaczenie filologii klasycznej w relacji do innych nauk i dyscyplin naukowych	P7S_WG
K_W10	w stopniu pogłębionym specyfikę przedmiotową i metodologiczną filologii klasycznej, którą jest w stanie twórczo rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej	P7S_WG
K_W11	w stopniu pogłębionym terminologie, teorii i metodologii literaturoznawcze ze szczególnym uwzględnieniem terminologii stosowanej w najnowszych pracach badawczych	P7S_WG
K_W12	w stopniu pogłębionym terminologie, teorii i metodologie językoznawcze ze szczególnym uwzględnieniem terminologii stosowanej w najnowszych pracach badawczych	P7S_WG
K_W13	w stopniu pogłębionym wagę niezbędną dla literaturoznawcy znajomości zagadnień politycznych, filozoficznych, religioznawczych i innych z kręgu antycznej kultury śródziemnomorskiej, ich wpływu na kulturę wieków późniejszych	P7S_WG
K_W14	w stopniu odpowiadającym poziomowi B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego wybrany język obcy	P7S_WG
K_W15	w stopniu pogłębionym zasady ochrony własności intelektualnej i wagę znajomości podstawowych przepisów obowiązujących w tym zakresie, którymi kieruje się w ramach działalności studenckiej oraz podejmując własne formy przedsiębiorczości	P7S_WK
K_W16	w zależności od wybranego modułu w stopniu pogłębionym rolę językoznawstwa diachronicznego	P7S_WG
K_W17	w zależności od wybranego modułu w stopniu pogłębionym rolę neolatynistyki w historii literatury europejskiej	P7S_WG
Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U01	w stopniu pogłębionym porozumiewać się przy użyciu różnych technik komunikacyjnych ze specjalistami różnych dyscyplin humanistycznych (zwłaszcza w zakresie literaturoznawstwa) w języku rodzimym i obcym nowożytnym (na poziomie B2+), a także popularyzować wiedzę o literaturze greckiej i łacińskiej	P7S_UW/ P7S_UK
K_U02	w stopniu pogłębionym wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy, stosując zróżnicowane metody pracy krytycznoliterackiej	P7S_UW
K_U03	w stopniu pogłębionym wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy, stosując zróżnicowane metody pracy językoznawczej	P7S_UW

K_U04	wykorzystywać w pracy zaawansowane umiejętności badawcze obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalających na rozwiązywanie także nietypowych problemów krytycznoliterackich	P7S_UW / P7S_UK
K_U05	pisać i redagować teksty w języku łacińskim	P7S_UW
K_U06	podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową	P7S_UW/ P7S_UU
K_U07	aplikować wiedzę z innych dyscyplin humanistycznych w trakcie pracy krytycznoliterackiej	P7S_UW/ P7S_UU
K_U08	w stopniu pogłębionym rozpoznawać miary metryczne w poezji greckiej i łacińskiej i analizować ich funkcję literacką	P7S_UW
K_U09	w stopniu pogłębionym umiejscowić poznawane utwory literackie w szczegółowym kontekście historyczno-kulturowym	P7S_UW
K_U10	analizować i interpretować poznawane utwory, używając do tego szczegółowej terminologii krytycznej, oraz uzasadnić wybór przyjętej metodologii literaturoznawczej	P7S_UW
K_U11	analizować i interpretować poznawane utwory, używając do tego szczegółowej terminologii krytycznej, oraz uzasadnić wybór przyjętej metodologii językoznawczej	P7S_UW
K_U12	w stopniu pogłębionym tworzyć różne typy prac pisemnych oraz przygotowywać wystąpienia ustne, w języku polskim oraz języku obcym nowożytnym związanych z problematyką studiów	P7S_UW/ P7S_UK
K_U13	formułować i wyrażać własne poglądy i idee w ważnych sprawach społecznych i światopoglądowych związanych z problematyką studiów, wykazując się niezależnością myślenia	P7S_UW
K_U14	samodzielnie planować i realizować uczenie się w zakresie literaturoznawstwa oraz w miarę potrzeb współpracować z członkami zespołu i odgrywać w nim wiodącą rolę	P7S_UW/ P7S_UK/ P7S_U0
K_U15	samodzielnie planować i realizować uczenie się w zakresie językoznawstwa oraz w miarę potrzeb współpracować z członkami zespołu i odgrywać w nim wiodącą rolę	P7S_UW/ P7S_UK/ P7S_U0
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K01	organizowania własnego warsztatu badawczego i krytycznej oceny własnej wiedzy i dokonań	P7S_KK
K_K02	samodzielnego podejmowania działań profesjonalnych (także we współpracy z ekspertami) w zakresie literaturoznawstwa z poszanowaniem zasad etyki zawodowej, z dbałością o dorobek i tradycje zawodu	P7S_KK / P7S_KR / P7S_KO

K_K03	samodzielnego podejmowania działań profesjonalnych (także we współpracy z ekspertami) w zakresie językoznawstwa z poszanowaniem zasad etyki zawodowej, z dbałością o dorobek i tradycje zawodu	P7S_KK/ P7S_KR / P7S_KO
K_K04	uczestniczenia w życiu społecznym, naukowym i kulturalnym oraz podejmowania starań na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego, szczególnie grecko-rzymskiego antyku, z wykorzystaniem swoich kompetencji literaturoznawczych	P7S_KO
K_K05	uczestniczenia w życiu społecznym, naukowym i kulturalnym oraz podejmowania starań na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego, szczególnie grecko-rzymskiego antyku, z wykorzystaniem swoich kompetencji językoznawczych	P7S_KO

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów tworzą:

- litera K – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty uczenia się dla programu studiów,
- znak _ (podkreślnik),
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne),
- numer efektu w obrębie danej kategorii, zapisany w postaci dwóch cyfr (numery 1- 9 należy poprzedzić cyfrą 0).

3. Specjalności na kierunku studiów: Nie dotyczy.

4. Semestr dla kierunku

(Tabelę należy przygotować dla każdego semestru studiów odrębnie, w takim przypadku kolejne tabele należy numerować 4.1; 4.2; 4.3)

4.1. Tabela efektów uczenia się w odniesieniu do form realizacji zajęć i sposobów weryfikacji tych efektów

Rok studiów: **pierwszy**

Semestr: **pierwszy**

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu*	P/B	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	Inne					
<i>Przedmioty wspólne dla wszystkich studentów</i>													
Seminarium magisterskie łacińskie			30						30	5	niedyplomowe: OB, PR	B	Literaturoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium poświęcone jest doskonaleniu warsztatu filologa klasycznego i ukierunkowaniu studenta na pisanie pracy magisterskiej z zakresu literaturoznawstwa. Student bierze udział w badaniu zagadnień z zakresu krytyki tekstu z wykorzystaniem zaawansowanych umiejętności badawczych (obejmujących formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych) pozwalających na rozwiązanie nietypowych problemów w zakresie krytyki tekstu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Seminarium magisterskie greckie			30						30	5	niedyplomowe: OB, PR	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium poświęcone jest doskonaleniu warsztatu filologa klasycznego i ukierunkowaniu studenta na pisanie pracy magisterskiej z zakresu literaturoznawstwa. Student bierze udział w badaniu zagadnień z zakresu krytyki tekstu z wykorzystaniem zaawansowanych umiejętności badawczych (obejmujących formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych) pozwalających na rozwiązanie nietypowych problemów w zakresie krytyki tekstu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Metodologia badań literackich		30							30	2	OB, K		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Poprzez lekturę wybranych tekstów studenci zapoznają się z różnymi metodologiami stosowanymi w literaturoznawstwie. Szczególną uwagę poświęca się najnowszym kierunkom i tendencjom w badaniach nad kulturą antyczną (wybrane zagadnienia to m.in. metoda filologiczno-historyczna i biograficzno-genetyczna w badaniach literackich, analiza strukturalna i semiotyczna dzieła literackiego, dialogiczność Bachtinowska, intertekstualność, hermeneutyka, komparatystyka, postmodernizm a literatura, dekonstrukcja). Zajęcia uporządkują i pogłębią wiedzę studenta z zakresu aparatu pojęciowo-terminologicznego teorii literatury i metodologii badań literaturoznawczych.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W04, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_U01, K_U02, K_U04, K_K01												
Metryka starożytna		30							30	4	OB, EP i EU	B	Literaturoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia są pomyślane jako kontynuacja kursu wprowadzającego do teorii metrycznej starożytnego wiersza. W ramach zajęć studenci zapoznają się i krytycznie ustosunkowują do najnowszych teorii metrycznych. Przedstawiane są ponadto w pewnym zakresie niekanoniczne teksty poetyckie, których analiza stanowi wkład w aktualne badania nad metryką grecką i łacińską. Prowadzący zajęcia dzieli się z ich uczestnikami własnymi hipotezami badawczymi, które są weryfikowane w czasie zajęć. Uczestnicy wyposażeni w odpowiednie narzędzia formułują własne obserwacje na temat analizowanych utworów.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W04, K_W07, K_U08, K_U04, K_U10, K_K01											
Recepcja kultury antycznej		30							30	2	OB, T, E	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia z bloku literaturoznawstwa poświęcone są problematyce związanej z dziedzictwem antyku i jego recepcją w kulturze europejskiej od renesansu po współczesność. Omówione zostaną kwestie związane z trwaniem wartości duchowych i materialnych świata starożytnego, zwłaszcza mitologii, literatury i sztuki. Poprzez lekturę wybranych tekstów i opracowań studenci zapoznają się ze sposobami recepcji antyku oraz z kierunkami badań nad tradycją antyczną w dobie nowożytnej. Na początku wprowadzone zostaną podstawowe pojęcia związane z recepcją antyku, w dalszej kolejności omówione zostaną dzieje starożytnych języków, antyczne gatunki literackie uprawiane do dzisiaj oraz toposy kulturowe sięgające swymi korzeniami antyku, a obecne w kulturze postantycznej.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W13, K_U07, K_U09, K_K01											
Filozofia			30					30	2	OB, T, K	Literaturoznawstwo	
Treści programowe dla przedmiotu	Na zajęciach z bloku nauk pomocniczych literaturoznawstwa omówione zostaną podstawowe problemy filozofii nowożytnej ujęte jako kolejne próby interpretacji i reinterpretacji dziedzictwa filozofii antycznej, zaczynając od neoplatonizmu Mikołaja z Kuzy i stoicyzmu Kartezjusza po próby „powrotu do Greków” Nietzschego i Heideggera. Zajęcia, wychodząc poza porządek historyczny, mają też służyć wprowadzeniu do filozofii współczesnej – problemy filozoficzne będą traktowane jako zagadnienia aktualne, dotyczące bezpośrednio współczesnego odbiorcy.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W09, K_W13, K_U01, K_U07, K_U09, K_U14, K_K01											

Przedmioty obowiązkowe do wyboru	30	30		30		30		30	30	2,5	-		Przedmioty nieprzyporządkowane do żadnej dyscypliny
Treści programowe dla przedmiotu	Studenci I roku muszą w ciągu całego roku akademickiego zaliczyć zajęcia do wyboru za co najmniej 5 pkt. ECTS. Sami wybierają rodzaj realizowanych zajęć (OGUN, fakultet, w tym jeden przedmiot prowadzony w nowożytnym języku obcym na poziomie B2+, zob. tabela na str. 24) oraz semestr/y. Podana liczba pkt. ECTS oraz godzin w semestrze jest uśredniona. Przedstawienie treści potencjalnych przedmiotów i metod ich weryfikacji jest niemożliwe w tym miejscu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W14, K_U01												
Przedmioty właściwe dla modułu klasycznego													
Gramatyka historyczna języka łacińskiego		30							30	4	OB, EP	B	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem konwersatorium jest omówienie podstawowych problemów historii języka łacińskiego. W trakcie zajęć student zapoznaje się z wybranymi zagadnieniami fonologii i morfologii historycznej języka łacińskiego oraz podejmuje badania nad tekstami (inskrpcje, w mniejszym stopniu teksty literackie), wykazującymi różnice fonetyczne, morfologiczne i syntaktyczne w stosunku do normy klasycznej, a następnie próby samodzielnej ich interpretacji z uwzględnieniem literatury przedmiotu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W02, K_W16, K_U03, K_WU11, K_U14, K_K01												
Gramatyka historyczna języka greckiego		30							30	4	OB, EP	B	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia ukazują rozwój języka greckiego na tle innych języków indoeuropejskich. W trakcie konwersatorium student poznaje przemiany fonetyczne i fleksyjne, jakie zaszły od czasów praindoeuropejskich do wykształcenia się języka greckiego oraz w czasie rozwoju greki. Omówiona zostaje etymologia i historia pewnych często używanych wyrazów. Greka jest przedstawiana na tle innych języków indoeuropejskich – zwłaszcza łaciny, sanskrytu, języków słowiańskich i germańskich.												

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W02, K_W16, K_U03, K_WU11, K_U14, K_K01											
Przedmioty właściwe dla modułu neolatynistycznego												
Translatorium neolatynistyczne				30					30	2	OB, T, K	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego łaciny poklasycznej poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W17, K_U02, K_U03, K_U09, K_U10, K_K01											
Literatura nowołacińska		30							30	3,5	OB, EU	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem konwersatorium jest syntetyczny przegląd poklasycznego piśmiennictwa łacińskiego, poczynając od upadku Cesarstwa Rzymskiego, a kończąc na wieku XX, ze szczególnym uwzględnieniem literatury renesansu i baroku. Uczestnik poznaje periodyzację literatury nowołacińskiej oraz twórczość czołowych jej przedstawicieli. Podczas zajęć zwraca się uwagę zarówno na kontynuację gatunków literackich uprawianych w starożytności (epos, epigramat, elegia), jak i na nowe formy wypowiedzi (emblem, elogium). Ukazuje się wpływ ruchów społecznych, religijnych i politycznych, a także wpływ rozwoju nauk ścisłych na piśmiennictwo nowołacińskie w Europie. Studenci zapoznają się również ze specyfiką literatury łacińskiej tworzonej w Polsce, a potem w Rzeczypospolitej Obojga Narodów.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W07, K_W13, K_W17, K_U02, K_U09, , K_U10, K_U13, K_U14, K_K01											

Elementy kultury renesansu i baroku	30								30	3,5	EU		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Wykład ma na celu ukazanie najważniejszych aspektów kultury renesansu i baroku w ujęciu synchronicznym i diachronicznym, odwołuje się do takich dziedzin jak: filologia, historia i teoria literatury, historia, historia sztuki, których znajomość jest nieodzowna w pracy literaturoznawcy. Zajęcia prowadzone w I semestrze mają za zadanie zwięźle ukazać najważniejszych aspektów kultury renesansu włoskiego i europejskiego. Obejmują takie tematy, jak geneza odrodzenia, odrębność jego kultury względem kultury średniowiecza i elementy kontynuacji, narodziny i rozwój ruchu humanistycznego, najważniejsze przejawy humanizmu renesansowego w kulturze włoskiej i europejskiej (z naciskiem na literaturę), postawa humanistów wobec dziedzictwa starożytnego, a także problemy związane z różnymi interpretacjami zjawiska odrodzenia.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W07, K_W13, K_W17, K_U02, K_U09, K_K01												

*W przypadku przedmiotów rocznych sposoby weryfikacji efektów uczenia się dotyczą całego cyklu dydaktycznego.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30,5 (moduł klasyczny), 31,5 (moduł neolatynistyczny)

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 270 (moduł klasyczny), 300 (moduł neolatynistyczny)

Rok studiów: **pierwszy**

Semestr: **drugi**

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu*	P/B	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	Inne					
<i>Przedmioty wspólne dla wszystkich studentów</i>													
Seminarium magisterskie łacińskie			30						30	5	niedyplomowe: OB, PR	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium poświęcone jest doskonaleniu warsztatu filologa klasycznego i ukierunkowaniu studenta na pisanie pracy magisterskiej z zakresu literaturoznawstwa. Student bierze udział w badaniu zagadnień z zakresu krytyki tekstu z wykorzystaniem zaawansowanych umiejętności badawczych												

	(obejmujących formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych) pozwalających na rozwiązanie nietypowych problemów w zakresie krytyki tekstu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Seminarium magisterskie greckie			30						30	5	niedyplomowe: OB, PR	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium poświęcone jest doskonaleniu warsztatu filologa klasycznego i ukierunkowaniu studenta na pisanie pracy magisterskiej z zakresu literaturoznawstwa. Student bierze udział w badaniu zagadnień z zakresu krytyki tekstu z wykorzystaniem zaawansowanych umiejętności badawczych (obejmujących formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych) pozwalających na rozwiązanie nietypowych problemów w zakresie krytyki tekstu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Recepcja kultury antycznej		30							30	2	OB, T, E		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia z bloku literaturoznawstwa poświęcone są problematyce związanej z dziedzictwem antyku i jego recepcją w kulturze europejskiej od renesansu po współczesność. Omówione zostaną kwestie związane z trwaniem wartości duchowych i materialnych świata starożytnego, zwłaszcza mitologii, literatury i sztuki. Poprzez lekturę wybranych tekstów i opracowań studenci zapoznają się ze sposobami recepcji antyku oraz z kierunkami badań nad tradycją antyczną w dobie nowożytnej. Na początku wprowadzone zostaną podstawowe pojęcia związane z recepcją antyku, w dalszej kolejności omówione zostaną dzieje starożytnych języków, antyczne gatunki literackie uprawiane do dzisiaj oraz toposy kulturowe sięgające swymi korzeniami antyku, a obecne w kulturze postantycznej.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W13, K_U07, K_U09, K_K01												
Filozofia			30						30	2	OB, T, K		Literaturoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Na zajęciach z bloku nauk pomocniczych literaturoznawstwa omówione zostaną podstawowe problemy filozofii nowożytnej ujęte jako kolejne próby interpretacji i reinterpretacji dziedzictwa filozofii antycznej, zaczynając od neoplatonizmu Mikołaja z Kuzy i stoicyzmu Kartezjusza po próby „powrotu do Greków” Nietzschego i Heideggera. Zajęcia, wychodząc poza porządek historyczny, mają też służyć wprowadzeniu do filozofii współczesnej – problemy filozoficzne będą traktowane jako zagadnienia aktualne, dotyczące bezpośrednio współczesnego odbiorcy.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W09, K_W13, K_U01, K_U07, K_U09, K_U14, K_K01											
Lektury greckie i łacińskie w oryginale	10							10	3	OB, K		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Uczestnicy konwersatorium czytają w oryginale fragmenty utworu jednego lub kilku autorów wskazanych w kanonie lektur. Na I roku studenci pod kierunkiem prowadzącego zajęcia zapoznają się ze specyfiką stylu wybranych twórców, np. Horacego, Tacyta, Homera, Arystofanesa lub Herodota, by zgodnie z wymogami samodzielnie przygotować wskazane w programie lektury (kanon lektur), co jest warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W13, K_U01, K_U08, K_U09, K_U10, K_K01											
Przedmioty obowiązkowe do wyboru	30	30		30			30	30	30	2,5	-	Przedmioty nieprzydzielone do żadnej dyscypliny
Treści programowe dla przedmiotu	Studenci I roku muszą w ciągu całego roku akademickiego zaliczyć zajęcia do wyboru za co najmniej 5 pkt. ECTS. Sami wybierają rodzaj realizowanych zajęć (OGUN, fakultet, w tym jeden przedmiot prowadzony w nowożytnym języku obcym na poziomie B2+, zob. tabela na str. 24) oraz semestr/y. Podana liczba pkt. ECTS oraz godzin w semestrze jest uśredniona. Przedstawienie treści potencjalnych przedmiotów i metod ich weryfikacji jest niemożliwe w tym miejscu.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W14, K_U01											

Przedmioty właściwe dla modułu klasycznego

Językoznawstwo		30							30	2	OB, T	B	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Konwersatorium poświęcone jest lekturze wybranych starożytnych i nowożytnych tekstów związanych z problematyką językoznawczą. Cel zajęć to wyrobienie umiejętności ich odczytania i zanalizowania przy pomocy współczesnych kategorii pojęciowych. Na zajęciach zostaną omówione m.in.: zakres przedmiotowy językoznawstwa, główne nurty językoznawstwa współczesnego, komponenty systemu językowego, strukturalistyczna analiza językoznawcza, założenia i metody gramatyki generatywnej, akty mowy i pragmatyka, kognitywizm w językoznawstwie.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W05, K_W12, K_U03, K_U11, K_K01												
Gramatyka historyczna języka łacińskiego		30							30	4	OB, EP	B	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem konwersatorium jest omówienie podstawowych problemów historii języka łacińskiego. W trakcie zajęć student zapoznaje się z wybranymi zagadnieniami fonologii i morfologii historycznej języka łacińskiego oraz podejmuje badania nad tekstami (inskrpcje, w mniejszym stopniu teksty literackie), wykazującymi różnice fonetyczne, morfologiczne i syntaktyczne w stosunku do normy klasycznej, a następnie próby samodzielnej ich interpretacji z uwzględnieniem literatury przedmiotu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W02, K_W16, K_U03, K_K_U15, K_K01												
Gramatyka historyczna języka greckiego		30							30	4	OB, EP	B	Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia ukazują rozwój języka greckiego na tle innych języków indoeuropejskich. W trakcie konwersatorium student poznaje przemiany fonetyczne i fleksyjne, jakie zaszły od czasów praindoeuropejskich do wykształcenia się języka greckiego oraz w czasie rozwoju greki. Omówiona zostaje etymologia i historia pewnych często używanych wyrazów. Greka jest przedstawiana na tle innych języków indoeuropejskich – zwłaszcza łaciny, sanskrytu, języków słowiańskich i germańskich.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W02, K_W16, K_U03, K_K_U15, K_K01												

Przedmioty właściwe modułu neolatynistycznego

Translatorium neolatynistyczne				30					30	2	OB, T, K		Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego łaciny poklasycznej poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W17, K_U04, K_U02, K_U09, K_U10, , K_U13, K_U14, K_U15, K_K01												
Literatura nowołacińska		30							30	3,5	OB, EU		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem konwersatorium jest syntetyczny przegląd poklasycznego piśmiennictwa łacińskiego, poczynając od upadku Cesarstwa Rzymskiego, a kończąc na wieku XX, ze szczególnym uwzględnieniem literatury renesansu i baroku. Uczestnik poznaje periodyzację literatury nowołacińskiej oraz twórczość czołowych jej przedstawicieli. Podczas zajęć zwraca się uwagę zarówno na kontynuację gatunków literackich uprawianych w starożytności (epos, epigramat, elegia), jak i na nowe formy wypowiedzi (emblem, elogium). Ukazuje się wpływ ruchów społecznych, religijnych i politycznych, a także wpływ rozwoju nauk ścisłych na piśmiennictwo nowołacińskie w Europie. Studenci zapoznają się również ze specyfiką literatury łacińskiej tworzonej w Polsce, a potem w Rzeczypospolitej Obojga Narodów.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W07, K_W13, K_W17, K_U02, K_U09, , K_U10, K_U13, K_U14, K_K01												
Elementy kultury renesansu i baroku	30								30	3,5	EU		Literaturoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Wykład ma na celu ukazanie najważniejszych aspektów kultury renesansu i baroku w ujęciu synchronicznym i diachronicznym, odwołuje się do takich dziedzin jak: filologia, historia i teoria literatury, historia sztuki, których znajomość jest nieodzowna w pracy literaturoznawcy. Celem wykładu jest ukazanie przemian, jakie zachodziły w kulturze na przestrzeni XVI-XVIII wieku. Wskazuje się z jednej strony na ciągłość i związki baroku z antykiem, średniowieczem i renesansem, z drugiej zaś sygnalizuje różnice i nowości nieobecne we wcześniejszych okresach. W trakcie zajęć na tle najważniejszych wydarzeń historycznych i politycznych doby baroku omawia się dominujące w ówczesnej sztuce i literaturze tendencje oraz zjawiska.
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W07, K_W13, K_W17, K_U02, K_U09, K_K01

*W przypadku przedmiotów rocznych sposoby weryfikacji efektów uczenia się dotyczą całego cyklu dydaktycznego.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 29,5 (moduł klasyczny), 28,5 (moduł neolatynistyczny)

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 250

Rok studiów: **drugi**

Semestr: **trzeci**

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu*	P/B	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	Inne					
<i>Przedmioty wspólne dla wszystkich studentów</i>													
Stylistyka łacińska				30					30	2	OB, T		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Na zajęciach student pod kierunkiem prowadzącego uczy się pisać teksty łacińskie zgodnie z zasadami stylistycznymi klasycznych autorów epoki republikańskiej. Zajęcia stwarzają możliwość uporządkowania i pogłębienia wiedzy uzyskanej na wcześniejszych etapach nauki. Uczestnicy zdobywają cenne kompetencje umożliwiające m.in. tworzenie dokumentów w języku łacińskim.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U05, K_U09, K_U14, K_K01												
Edycja i krytyka tekstu				30					30	3	OB, K	B	Literaturoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Tematem ćwiczeń są zagadnienia krytyki tekstu i edytorstwa naukowego w zastosowaniu do tekstów starożytnej literatury greckiej i łacińskiej. Zajęcia rozpoczyna przypomnienie podstaw teoretycznych krytyki tekstu i edytorstwa naukowego. Następnie prowadzący przechodzi do lektury tekstów autorów łacińskich o dużym stopniu zaawansowania, z aparatem krytycznym. Obszerną część ćwiczeń stanowią analizy aparatów krytycznych z wybranych edycji autorów starożytnych, połączone z omawianiem emendacji, objaśnianiem niezrozumiałych miejsc i interpretacją danego tekstu. Ponadto przewidziana jest lektura rękopisów wybranych autorów antycznych i postantycznych.													
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_U02, K_U10, K_U14, K_K01													
Paleografia				30					30	2		OB, EP		Przedmiot nieprzyporządkowany do żadnej dyscypliny
Treści programowe dla przedmiotu	Podstawowy kurs paleografii łacińskiej poświęcony jest historii pisma łacińskiego (na tzw. materiale miękkim, czyli nieinkrypcyjnego) od najdawniejszych zabytków (papieruszy z Qasr Ibrim z I w. p.n.e.) do wczesnych zabytków nowożytnych. Każdemu z wybranych tematów poświęconych jest kilka zajęć, na których studenci najpierw przyswajają wiedzę teoretyczną, a następnie zdobywają doświadczenie w samodzielnej lekturze tekstów.													
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W07, K_W13, K_U02, K_U07, K_K01													
Przedmioty obowiązkowe do wyboru	60	60		60			60		60	60	60	6	-	Przedmioty nieprzyporządkowane do żadnej dyscypliny
Treści programowe dla przedmiotu	Studenci II roku muszą w ciągu całego roku akademickiego zaliczyć zajęcia do wyboru za co najmniej 8 pkt. ECTS. Sami wybierają rodzaj realizowanych zajęć (OGUN, fakultet, w tym jeden przedmiot prowadzony w nowożytnym języku obcym na poziomie B2+, zob. tabela na str. 24) oraz semestr/y. Podana liczba pkt. ECTS oraz godzin w semestrze jest uśredniona. Przedstawienie treści potencjalnych przedmiotów i ich weryfikacji jest niemożliwe w tym miejscu.													
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W14, K_U01													

Przedmioty właściwe dla modułu klasycznego

Seminarium magisterskie łacińskie lub greckie (w tym praca magisterska)			30					30	10	OB, PD	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium pomaga w określeniu tematu pracy magisterskiej i w jej przygotowaniu. Student doskonali umiejętności badawcze – formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, zapoznaje się z nowymi opracowaniami z zakresu objętego tematyką seminarium oraz przygotowującej przez siebie pracy dyplomowej.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05											
Stylistyka grecka			30					30	2	OB, EP		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia pogłębiają wiedzę językową uczestników i zwiększają sprawność rozumienia tekstów w języku starogreckim. Po przebytych kursie stylistyki student będzie przygotowany do formułowania prostych wypowiedzi w języku greckim. Najważniejszym celem zajęć jest wykształcenie umiejętności identyfikacji nieznanego tekstu i osadzenia go we właściwym kontekście (identyfikacja autora, czasu powstania, kontekstu kulturowego itp.) na podstawie cech stylistycznych.											
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U09, K_U13, K_K01											
Translatorium greckie lub łacińskie			30					30	2	OB, T, K		Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego języka greckiego lub łacińskiego poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.											

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U03, K_U09, K_U10, K_K01												
Lektury greckie i łacińskie w oryginale		10							10	3	OB, K		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Uczestnicy konwersatorium czytają w oryginale fragmenty utworu jednego lub kilku autorów wskazanych w kanonie lektur. Na II roku studenci pod kierunkiem prowadzącego zajęcia zapoznają się ze specyfiką stylu wybranych twórców, np. Plauta, Terencjusza, tragiczków greckich, greckich poetów okresu archaicznego, by zgodnie z wymogami samodzielnie przygotować wskazane w programie lektury (kanon lektur), co jest warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W13, K_U01, K_U08, K_U09, K_U10, K_K01												
<i>Przedmioty właściwe dla modułu neolatynistycznego</i>													
Seminarium magisterskie neolatynistyczne (w tym praca magisterska)			30						30	10	OB, PD	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium pomaga w określeniu tematu pracy magisterskiej i w jej przygotowaniu. Student doskonali umiejętności badawcze – formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, zapoznaje się z nowymi opracowaniami z zakresu objętego tematyką seminarium oraz przygotowującej przez siebie pracy dyplomowej.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Translatorium neolatynistyczne			30						30	2	OB, T, K		Językoznawstwo

Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego łaciny poklasycznej poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W17, K_U02, K_U03, K_U09, K_U10, K_K01												
Myśl renesansu		30							30	4		OB, EP	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem zajęć jest lektura, analiza i interpretacja renesansowych tekstów źródłowych z zakresu filozofii i innych dziedzin myśli w tej epoce, ukazanie relacji między filozofią i literaturą a życiem społecznym i politycznym, a co za tym idzie, zrozumienie istoty przełomu renesansowego i poznanie podstawowych wartości kulturowych, które ukształtowały naszą cywilizację w późniejszych epokach.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W06, K_W07, K_W13, K_U07, K_U09, K_U14, K_K01												
Lektury łacińskie i nowołacińskie w oryginale		10							10	3		OB, K	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Uczestnicy konwersatorium czytają w oryginale fragmenty utworu jednego lub kilku autorów wskazanych w kanonie lektur. Na II roku studenci pod kierunkiem prowadzącego zajęcia zapoznają się ze specyfiką stylu wybranych twórców, np. Plauta, Terencjusza, Petrarcki, Kochanowskiego, Janickiego, by zgodnie z wymogami samodzielnie przygotować wskazane w programie lektury (kanon lektur), co jest warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W13, K_U01, K_U08, K_U09, K_U10, K_K01												

*W przypadku przedmiotów rocznych sposoby weryfikacji efektów uczenia się dotyczą całego cyklu dydaktycznego.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30 (moduł klasyczny), 32 (moduł neolatynistyczny)

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 250

Rok studiów: **drugi**Semestr: **czwarty**

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu*	P/B	Dyscyplina (y), do której odnosi się przedmiot
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	Inne					
<i>Przedmioty wspólne dla wszystkich studentów</i>													
Stylistyka łacińska				30					30	2	OB, T		Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Na zajęciach student pod kierunkiem prowadzącego uczy się pisać teksty łacińskie zgodnie z zasadami stylistycznymi klasycznych autorów epoki republikańskiej. Zajęcia stwarzają możliwość uporządkowania i pogłębienia wiedzy uzyskanej na wcześniejszych etapach nauki. Uczestnicy zdobywają cenne kompetencje umożliwiające m.in. tworzenie dokumentów w języku łacińskim.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U06, K_U09, K_U13, K_K01												
Paleografia				30					30	2	OB, EP		Przedmiot nieprzyporządkowany do żadnej dyscypliny
Treści programowe dla przedmiotu	Podstawowy kurs paleografii łacińskiej poświęcony jest historii pisma łacińskiego (na tzw. materiale miękkim, czyli nieinskrypcyjnego) od najdawniejszych zabytków (papierusy z Qasr Ibrim z I w. p.n.e.) do wczesnych zabytków nowożytnych. Każdemu z wybranych tematów poświęconych jest kilka zajęć, na których studenci najpierw przyswajają wiedzę teoretyczną, a następnie zdobywają doświadczenie w samodzielnej lekturze tekstów.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W07, K_U02, K_U07, K_K01												
Przedmioty obowiązkowe do wyboru	30	30		30		30		30	30	2	-		Przedmioty nieprzyporządkowane do żadnej dyscypliny

Treści programowe dla przedmiotu	Studenci II roku muszą w ciągu całego roku akademickiego zaliczyć zajęcia do wyboru za co najmniej 8 pkt. ECTS. Sami wybierają rodzaj realizowanych zajęć (OGUN, fakultet, w tym jeden przedmiot prowadzony w nowożytnym języku obcym na poziomie B2+, zob. tabela na str. 24) oraz semestr/y. Podana liczba pkt. ECTS oraz godzin w semestrze jest uśredniona. Przedstawienie treści potencjalnych przedmiotów i ich weryfikacji jest niemożliwe w tym miejscu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W14, K_U01												
Przedmioty właściwe dla modułu klasycznego													
Seminarium magisterskie łacińskie lub greckie (w tym praca magisterska)			30						30	20	OB, PD	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium pomaga w określeniu tematu pracy magisterskiej i w jej przygotowaniu. Student doskonali umiejętności badawcze – formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, zapoznaje się z nowymi opracowaniami z zakresu objętego tematyką seminarium oraz przygotowującej przez siebie pracy dyplomowej.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Stylistyka grecka			30					30	2	OB, EP			Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Zajęcia pogłębiają wiedzę językową uczestników i zwiększają sprawność rozumienia tekstów w języku starogreckim. Po przebytych kursie stylistyki student będzie przygotowany do formułowania prostych wypowiedzi w języku greckim. Najważniejszym celem zajęć jest wykształcenie umiejętności identyfikacji nieznanego tekstu i osadzenia go we właściwym kontekście (identyfikacja autora, czasu powstania, kontekstu kulturowego itp.) na podstawie cech stylistycznych.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U09, K_U14, K_K01												

Translatorium greckie lub łacińskie				30					30	2	OB, T, K		Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego języka greckiego lub łacińskiego poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U03, K_U09, K_U10, K_K01												
Przedmioty właściwe dla modułu neolatynistycznego													
Seminarium magisterskie neolatynistyczne (w tym praca magisterska)				30					30	20	OB, PD	B	Literaturoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Seminarium pomaga w określeniu tematu pracy magisterskiej i w jej przygotowaniu. Student doskonali umiejętności badawcze – formułowanie i analizę problemu badawczego, dobór metod i narzędzi badawczych oraz opracowanie wyników i ich prezentację z pomocą różnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, zapoznaje się z nowymi opracowaniami z zakresu objętego tematyką seminarium oraz przygotowuje przez siebie pracy dyplomowej.												
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W13, K_W14, K_W15, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13, K_U14, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05												
Translatorium neolatynistyczne				30					30	2	OB, K, T		Językoznawstwo
Treści programowe dla przedmiotu	Celem translatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii przekładu, kształtowanie kompetencji translatorskich oraz poszerzenie zasobu leksykalnego łaciny poklasycznej poprzez lekturę wybranych tekstów. W czasie zajęć student zbuduje sobie szeroko rozumiany warsztat												

	tłumacza (od umiejętności przygotowania i wykorzystania bazy źródłowej do praktycznej znajomości zasad translatoryki tekstów głównie literackich). Praktyczne tematy poruszane podczas zajęć to m.in. problem przekładalności dzieła, idiolektu, wierności i odpowiedniości przekładu, przekładu wolnego, kongenialnego, dopuszczalnej wolności przekładu.
Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	K_W01, K_W02, K_W03, K_W17, K_U02, K_U03, K_U09, K_U10, K_K01

*W przypadku przedmiotów rocznych sposoby weryfikacji efektów uczenia się dotyczą całego cyklu dydaktycznego.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 30 (moduł klasyczny), 28 (moduł neolatynistyczny)

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 180 (moduł klasyczny), 150 (moduł neolatynistyczny)

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): min. 950

PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE DO WYBORU, W TYM CO NAJMNIEJ JEDNE ZAJĘCIA PROWADZONE W JĘZYKU OBCYM NOWOŻYTNYM NA POZIOMIE B2+

Przedmiot	Rodzaj zajęć	pkt. ECTS
zajęcia ogólnouniwersyteckie spoza kierunku	W/K/Ć	min. 6
przedmioty z obszaru nauk społecznych*	W/K/Ć	5
zajęcia fakultatywne w IFK	W/K/Ć	min. 2
RAZEM		min. 13

* Student może je zaliczyć w ramach 6ECTS z zajęć ogólnouniwersyteckich; w takiej sytuacji brakujące 5ECTS (do obowiązkowej puli 13ECTS) może wyrobić w ramach innych zajęć ogólnouniwersyteckich lub fakultatywnych w IFK.

OBJAŚNIENIA

Formy realizacji zajęć:

- W – wykład
- K – konwersatorium
- S – seminarium
- Ć – ćwiczenia
- L – laboratorium
- Wr – warsztaty
- Proj – projekt
- Inne (należy podać jakie)

Zajęcia związane z profilem kształcenia:

Sposoby weryfikacji efektów uczenia:

- EU – egzamin ustny
- EP – egzamin pisemny
- T – test
- E – esej
- Proj – projekt
- PR – praca roczna / semestralna
- Inne:
- K – kolokwium (zaliczenie ustne)

- P – zajęcia praktyczne dla profilu praktycznego
- B – zajęcia związane z działalnością naukową dla profilu ogólnoakademickiego

- OB – ocena bieżącego przygotowania do zajęć, ocena ciągła umiejętności studenta, ocena merytorycznego wkładu w dyskusję, ocena umiejętności argumentacji
- OP – ocena pracodawcy / koordynatora ds. praktyki
- PD – praca dyplomowa

5. Nie dotyczy.

6. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin kierunku

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
nauki humanistyczne	literaturoznawstwo	77%
nauki humanistyczne	językoznawstwo	23%

7. Tabela informacje ogólne o programie studiów

Liczba semestrów	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister
Forma studiów	stacjonarne
Kod ISCED	0231
Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia do wyboru	72
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia*	107
Liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS) – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5
Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne dla profilu praktycznego (zajęcia z literką P)	-
Liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach dla profilu ogólnoakademickiego (zajęcia z literką B)	67
Wymiar, liczba punktów ECTS, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	praktyki nauczycielskie

	2 pkt. ECTS – praktyki psychologiczno-pedagogiczne (30 h) zajęcia terenowe; 8 pkt. ECTS – praktyki nauczycielskie (120 h) – zajęcia terenowe
--	--

Jeżeli dotyczy, w tym miejscu należy wpisać informacje dotyczące praktyk zawodowych

Praktyki pedagogiczne

W ramach nieobowiązkowej specjalizacji nauczycielskiej student realizuje zarówno praktyki psychologiczno-pedagogiczne, jak i dydaktyczne. Praktyki psychologiczno-pedagogiczne odbywają się w szkołach średnich, poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz innych placówkach prowadzących działalność wychowawczą z dziećmi i młodzieżą. Celem praktyk jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą z uczniami, zarządzaniem grupą i diagnozowaniem indywidualnych potrzeb uczniów oraz konfrontowaniem nabytej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w praktycznym działaniu. Nauczycielskie praktyki zawodowe są realizowane w liceach i innych placówkach, w których organizowane są lekcje języka łacińskiego. Ich celem jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela i konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.

Praktyki kierunkowe i zawodowe w ramach specjalizacji nauczycielskiej realizowane są zgodnie z zasadami zawartymi w *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela z dnia 17 stycznia 2012 roku.*

*Odliczono zajęcia obowiązkowe do wyboru, które student może realizować w formie zajęć internatowych.

DOSTOSOWANIE PROGRAMU KSZTAŁCENIA PRZYGOTOWUJĄCEGO DO ZAWODU NAUCZYCIELA

Na kierunku: **filologia klasyczna i studia śródziemnomorskie**

Poziom kształcenia: **studia drugiego stopnia**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Forma: **studia stacjonarne**

Kształcenie przygotowujące do nauczania:

1) pierwszego przedmiotu: **język łaciński i kultura antyczna**, nauczanego w szkole **ponadpodstawowej**.

1. Efekty uczenia się osiągnane w ramach dodatkowej specjalności/specjalizacji przygotowującej do zawodu nauczyciela.

Lp.	Efekty uczenia się
Wiedza - Absolwent zna i rozumie:	
1.	rolę przygotowania psychologicznego w pracy z uczniami w szkole ponadpodstawowej i innych placówkach oświatowych
2.	rolę przygotowania pedagogicznego w pracy z uczniami w szkole ponadpodstawowej i innych placówkach oświatowych
3.	strukturę, funkcje i podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania treści prowadzonego przedmiotu oraz funkcji wychowawczych
4.	zróżnicowane potrzeby edukacyjne uczniów i metody ich realizacji w procesie dydaktycznym i wychowawczym
5.	wagę doboru metod nauczania i środków dydaktycznych w procesie dydaktyki przedmiotu język łaciński i kultura antyczna

6.	zagadnienia z programu nauczania języka łacińskiego i kultury antycznej w szkole ponadpodstawowej w powiązaniu z naukami pokrewnymi i innymi tekstami kultury oraz typowe trudności uczniów z ich przyswajaniem
7.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy
8.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi
Umiejętności - Absolwent potrafi:	
9.	konfrontować nabytą wiedzę z zakresu psychologii z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym i wykorzystać wnioski we własnej pracy zawodowej
10.	konfrontować nabytą wiedzę z zakresu pedagogiki z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym i wykorzystać wnioski we własnej pracy zawodowej
11.	wykorzystać nabytą wiedzę z zakresu dydaktyki szczegółowej do przygotowania i przeprowadzenia lekcji języka łacińskiego i kultury antycznej w szkole ponadpodstawowej i w innych placówkach oświatowych, posługując się zróżnicowanymi formami metodycznymi w zależności od specyfiki materiału i poziomu przygotowania uczniów z wykorzystaniem dostępnych programów, podręczników, pomocy dydaktycznych i współczesnych mediów
12.	sprawnie i skutecznie komunikować się z grupą, w relacjach nauczyciel-uczeń, wychowawca-uczeń, nauczyciel-rodzice oraz środowiskiem innych nauczycieli i pedagogów w szkole
13.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu
14.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu
15.	udzielać pierwszej pomocy
16.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii

Kompetencje społeczne - Absolwent jest gotów do:	
17.	pełnienia roli nauczyciela jako wychowawcy i opiekuna młodzieży, mając świadomość odpowiedzialności etycznej i prawnej towarzyszącej procesowi dydaktycznemu i wychowawczemu, w tym kształtowaniu poszanowania dla tradycji i kultury antycznej
18.	pracy w grupie, konsolidowania jej i uczestniczenia w życiu społeczności nauczycieli i uczniów w szkole z poszanowaniem praw jednostki

2. Semestry dla dodatkowej specjalności/specjalizacji przygotowującej do zawodu nauczyciela.

2.1. Wykaz przedmiotów z informacją o efektach uczenia się i sposobach ich weryfikacji, formie zajęć, liczbie godzin i punktach ECTS.

Rok studiów, semestr studiów: rok pierwszy, semestr pierwszy

Semestr kształcenia: pierwszy

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	I			
Pedagogika dla nauczycieli	30								1	B	EP
Treści programowe dla przedmiotu	Celem wykładu jest prezentacja teoretycznych podstaw wychowania oraz kluczowych zagadnień i problemów związanych z pracą nauczyciela w szkole. Podczas kursu poruszone zostaną następujące zagadnienia: teoria i wiedza naukowa w pedagogice oraz ich związek z modelami edukacyjnymi; podstawy ontologiczne nauczania; nauczycielska odpowiedzialność za świadomy wybór metod i narzędzi edukacyjnych; teorie rozwoju człowieka a koncepcje pedagogiczne; transmisja wartości, formowanie i socjalizacja jako celowe i ukryte działanie edukacyjne; indywidualizacja i personalizacja nauczania oraz edukacja włączająca; uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej; uczniowie wymagający wsparcia										

	<p>w zakresie funkcjonowania (ze względów kulturowych, rozwojowych, itd.); uwarunkowania instytucjonalne szkoły; struktura systemu edukacyjnego w Polsce na tle wybranych systemów na świecie; ustawa o systemie oświaty; podział kompetencji pracowników i organów szkolnych, dokumentacja szkolna; wielospecjalistyczne zespoły i formy ich współpracy; rola nauczyciela i etyka zawodowa; współpraca nauczyciela z rodzicami ucznia oraz innymi osobami i podmiotami wspierającymi ucznia; charakterystyka wybranych modeli edukacyjnych; alternatywne formy edukacji. Zajęcia nie wymagają lektury dodatkowych materiałów, a egzamin obejmuje wyłącznie treści z zajęć.</p>										
<p>Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.</p>	<p>B.2.W.1; B2.W2; B2.W3; B2.W4; B2.W5; B.2.U3; B.2.K3; B.2.K4</p>										
<p>Psychologia dla nauczycieli</p>	30								1	B	EP
<p>Treści programowe dla przedmiotu</p>	<p>Celem wykładu jest prezentacja wiedzy psychologicznej w ujęciu, który ma walor aplikacyjny dla przyszłych nauczycieli, czyli pomaga zastosować wiedzę psychologiczną do rozumienia drugiego człowieka (ucznia/wychowanka), przebiegu procesów psychicznych i zachowania w określonym środowisku/kontekście społecznym. Ponadto, wykład ma dostarczyć podstawowej wiedzy na temat nietypowego rozwoju oraz powszechnie występujących trudności wychowawczych. Treści wykładu powinny zawierać przykłady ilustrujące opisywane zagadnienia. Wykład obejmuje następujące zagadnienia: psychologia jako nauka – teorie psychologiczne i ich weryfikacja; główne dziedziny psychologii i ich przydatność w pracy nauczyciela; procesy poznawcze i emocjonalne; emocje a poznanie – wzajemny wpływ, emocje a uczenie się, emocje a motywacja, emocje a samokontrola i samoregulacja; temperament i osobowość jako wyznaczniki różnic indywidualnych i funkcjonowania jednostki; procesy uczenia się – główne prawidłowości w świetle podstawowych teorii uczenia się i ich psychologiczne konsekwencje (zmiany osobowości, rozwój poznawczy, emocjonalny, społeczny); motywacja do działania – geneza, rodzaje, sposoby wzbudzania motywacji istotne dla uczenia się i wychowywania; rozwój na przestrzeni całego życia – czynniki rozwoju, zmiana rozwojowa, rozwój od poczęcia do śmierci (z uwzględnieniem teorii przywiązania i rozwoju przywiązania); stadia rozwoju dziecka ważne z perspektywy edukacji szkolnej; spostrzeganie społeczne w ujęciu rozwojowym i rola nauczyciela w jego rozwoju; komunikacja werbalna i niewerbalna jako podstawa interakcji i relacji interpersonalnej; jednostka w grupie – role, normy, struktura, procesy grupowe, kierowanie grupą a funkcjonowanie jednostki; proces socjalizacji i wychowania w różnych stadiach życia z uwzględnieniem przyswajania norm</p>										

	moralnych; środowiska wychowawcze (rodzina, szkoła jako system z jawnym i ukrytym programem oraz jako instytucja wychowująca); rola kultury w kształtowaniu osobowości i wzorów zachowań jednostki; kryzysy rozwojowe na przestrzeni całego życia człowieka jako czynnik sprzyjający zachowaniom problemowym jednostki i jako wstęp do psychoprofilaktyki zawodu; wybrane zaburzenia rozwojowe i problemy wychowawcze uczniów o szczególnych wymaganiach edukacyjnych w kolejnych stadiach rozwoju z perspektywy potrzeb nauczyciela i jego współpracy z psychologiem szkolno-wychowawczym. Zajęcia nie wymagają lektury dodatkowych materiałów, a egzamin obejmuje wyłącznie treści z zajęć.										
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.	B.1.W1; B.1.W2; B.1. W3; B.1.W4										
Emisja głosu i technika mowy						30			1	C	OB
Treści programowe dla przedmiotu B	Warsztaty służą kształceniu umiejętności prawidłowego posługiwania się głosem w pracy zawodowej. Mają na celu poszerzenie możliwości głosowych, pogłębienie świadomości ciała, poprawienie techniki mowy i wyrazistości wypowiedzi. Dostarczają wiedzy na temat budowy, funkcjonowania oraz higieny narządu głosu, a także zasad emisji głosu. Zajęcia nie wymagają dodatkowej pracy własnej studenta, a efekty uczenia weryfikowane są na bieżąco przez prowadzącego.										
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.	C.W7., C.U7., C.K2										

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 3

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

2.2. Wykaz przedmiotów z informacją o efektach uczenia się i sposobach ich weryfikacji, formie zajęć, liczbie godzin i punktach ECTS.

Rok studiów, semestr studiów: rok pierwszy, semestr drugi

Semestr kształcenia: drugi

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	I			
Pedagogika				30					1,5	B	Pr/Proj
Treści programowe dla przedmiotu	Celem zajęć jest ukazanie podstawowych aspektów pracy w szkole oraz kształtowanie umiejętności, niezbędnych w zawodzie nauczyciela. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania ucznia, diagnoza specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży; praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; wsparcie funkcjonowania ucznia w grupie; adaptacja ucznia spostrzeganego jako inny; rozwiązywanie konfliktów w grupie, mediacje rówieśnicze; sytuacje krytyczne w klasie/szkole; zjawiska agresji i przemocy oraz wpływ grup nieformalnych; kierowanie klasą szkolną; nauczyciel – lider; praca zespołowa nauczycieli i zasady komunikacji w szkole; praca z rodzicami/opiekunami w zakresie edukacji i wychowania; program wychowawczy; zagrożenia dzieci i młodzieży, uzależnienia (między innymi od środków psychoaktywnych i komputera); tutoring; personalizacja nauczania; doradztwo zawodowe; samorozwój i jakość pracy nauczyciela; dokumenty i procedury szkolne; placówki i instytucje edukacyjne wspierające prace nauczyciela; cechy i zadania nauczyciela angażującego uczniów (np. w ramach cooperative learning).										
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp.	B2.W1; B2.W2; B2.W4; B.2.W5; B.2.W6; B2.W7; B.2.U4; B.2.U5; B.2.U6; B.2.U7; B.2.K1; B.2.K2										

MNISW z 25 lipca 2019 r.											
Psychologia				30					1,5	B	T
Treści programowe dla przedmiotu	Celem ćwiczeń jest refleksja nad treściami wprowadzonymi na wykładzie z psychologii dla nauczycieli oraz elaboracja wybranych zagadnień z psychologii poprzez dyskusję inspirowaną wskazaną lekturą i przykładami z realnych sytuacji szkolnych. Kolejne zagadnienia: Psychologia jako nauka służebna w pracy nauczyciela; rola i powinności nauczyciela jako osoby kierującej uczeniem się uczniów i jako wychowawcy; trudności psychologiczne roli nauczyciela a wypalenie zawodowe; uczeń jako podmiot uczenia się – kompetencje poznawcze i meta-poznawcze, syndrom nieadekwatnych osiągnięć szkolnych; uczeń jako członek grupy – popularność z pozycja w grupie, akceptacja i obrzucenie przez rówieśników; uczeń w kolejnych fazach życia – potrzeby, wyzwania, kryzysy i zachowania problemowe ucznia oraz trudności wychowawcze; rodzina jako system i jako środowisko pierwotnej socjalizacji; interakcyjne podejście do wychowania na terenie rodziny; czynniki wpływające na postrzeganie ucznia przez nauczyciela i nauczyciela przez uczniów, budowanie relacji nauczyciel-uczeń i rola komunikacji w tym procesie; współpraca nauczyciela z rodzicami, innymi nauczycielami i psychologiem szkolnym (z poradnią psychologiczno-pedagogiczną).										
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.	B.1.W5; B.1.U1; B.1.U2; B.1.U5; B.1.U6										
Podstawy dydaktyki				30					2	C	Proj.
Treści programowe dla przedmiotu	Podczas zajęć poruszone zostaną następujące zagadnienia: szkoła tradycyjna a współczesne jej koncepcje; cele nauczania i ich formułowanie; program nauczania i jego realizacja, planowanie pracy dydaktycznej oraz budowanie rozkładu treści nauczania; metody nauczania, w tym metody aktywizujące oraz uczenie się kooperacyjne; podręczniki szkolne i ich wykorzystanie w nauczaniu-uczeniu się; technologie informacyjne i ich wykorzystanie w pracy nauczyciela; programy edukacyjne oraz zasoby										

	internetowe wspomagające nauczanie-uczenie się; projektowanie lekcji szkolnej i zasady pisania scenariuszy zajęć; innowacje metodyczne i organizacyjne w pracy nauczyciela (np. lekcje odwrócone); organizacja działań edukacyjnych w pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych; proces komunikacji w klasie szkolnej i jego znaczenie dla dobrej edukacji; język nauczyciela jako narzędzie dydaktyczne. techniki budowania wykładu i zadawania pytań; proces oceniania uczniów w szkole. zasady i metody oceniania; nauczycielskie narzędzia diagnozy procesu i efektów uczenia się; zadania „refleksyjnego praktyka”; ocena efektywności pracy szkoły; pojęcie edukacyjnej wartości dodanej.
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNiSW z 25 lipca 2019 r.	C.W1., C.W2., C.W3.; C.W4., C.W5.; C.W6.; C.W7.; C.U1.; C.U2.; C.U3.; C.U4; C.U5.; C.U6.; C.U8.; C.K1.; C.K2.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 5

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 90

2.3. Wykaz przedmiotów z informacją o efektach uczenia się i sposobach ich weryfikacji, formie zajęć, liczbie godzin i punktach ECTS.

Rok studiów, semestr studiów: rok drugi, semestr trzeci

Semestr kształcenia: trzeci

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	I			
Pedagogika – warsztaty zintegrowane						30			2	B	Pr

Treści programowe dla przedmiotu	<p>Celem zajęć zintegrowanych z realizacją praktyk zawodowych jest przygotowanie do dokonywania refleksji pedagogicznej w wyniku krytycznej analizy praktyki edukacyjnej z wykorzystaniem zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu podstaw wychowania i różnych aspektów pracy nauczyciela w szkole. W ramach kursu podjęte zostaną następujące zagadnienia: filozofia edukacyjna oraz przejawy ukrytego programu obecne w architekturze szkoły oraz aranżacji sal lekcyjnych i innych pomieszczeń; wykorzystywanie dokumentów szkolnych w codziennej praktyce edukacyjnej (statut, program wychowawczo-profilaktyczny, plan pracy szkoły, wewnętrzny system oceniania, program współpracy z rodzicami); procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych; udzielanie pierwszej pomocy; rola i obowiązki nauczyciela wychowawcy klasy; tworzenie klimatu edukacyjnego, integracja i inkluzja uczniów, animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów; style kierowania i komunikowania się z klasą oraz sposoby utrzymywania dyscypliny; sposoby organizowania sytuacji edukacyjnych podczas zajęć lekcyjnych; zastosowanie różnych metod uczenia się, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych i form organizacyjnych w pracy i komunikowaniu się z uczniami; typy oceniania szkolnego a motywacja do uczenia się; szkolna dokumentacja uczniów: księga uczniów, arkusze osiągnięć uczniów, dzienniki elektroniczne, świadectwa szkolne; poznanie uczniów – obserwacja ich funkcjonowania na terenie klasy, szkoły oraz analiza zdarzeń krytycznych; różne metody rozwiązywania trudności wychowawczych (współpraca z psychologiem i pedagogiem szkolnym, poradnią wychowawczo-zawodową, policją, innymi instytucjami oświatowymi); zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, wsparcie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia; konstruowanie indywidualnych programów edukacyjnych; doskonalenie zawodowe nauczycieli - identyfikacja i rozwój własnych potrzeb zawodowych, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.</p>										
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.	B.2.W2; B.2.W3; B.2.U3; B.2.U6; B.2.K1; B.2.K2; B.2.K3; B.2.K4										
Psychologia – warsztaty zintegrowane					30			2	B		Ocena aktywności na zajęciach; Proj
Treści programowe dla przedmiotu	<p>Celem zajęć odwołujących się do doświadczeń studentów z praktyk zawodowych jest rozpoznanie i ćwiczenie kompetencji, koniecznych do efektywnego podejmowania zadań nauczyciela, w tym m.in.: zapoznanie się i ćwiczenie praktycznego wykorzystania narzędzi komunikacyjnych w rzeczywistości szkolnej, rozpoznawanie i rozumienie procesów rozwojowych i emocjonalnych, oraz ich znaczenie dla pracy nauczyciela, poszerzenie świadomości swojego sposobu funkcjonowania</p>										

	<p>społecznego i emocjonalnego, wzbudzanie autorefleksyjności studentów specjalizacji nauczycielskich. Warsztaty zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych poświęcone są następującym zagadnieniom: charakterystyka relacji nauczyciel – uczeń; wpływ procesów postrzegania społecznego na relacje nauczyciel – uczeń; zmiany rozwojowe okresu adolescencji; zadania nauczyciela jako osób wspierającej uczniów w okresie dorastania; rola nauczyciela jako kierownika grupy i style kierowania klasą; uczeń jako element systemu szkolnego i członek klasy jako grupy społecznej; charakterystyka relacji nauczyciele – rodzice; kompetencje konieczne do budowania porozumienia z rodzicami i jego znaczenie w pracy nauczyciela dla procesu dydaktycznego i wychowawczego; komunikacja jedno-i dwustronna; cyrkularność komunikacji; bariery komunikacyjne; słuchanie jako celowa i świadoma aktywność; zachowania werbalne i niewerbalne ułatwiające aktywne słuchanie; charakterystyka zachowań asertywnych i czynniki je ułatwiające; udzielanie informacji zwrotnych; wpływ procesów intrapersonalnych na porozumienie i komunikację; komunikaty wspomagające motywację uczniów do nauki; rozpoznawanie konfliktów i sposoby konstruktywnego reagowania w szkolnych sytuacjach konfliktowych, współpraca z psychologiem szkolnym, PPP i innymi instytucjami, szczególnie w opiece nad uczniem o szczególnych potrzebach edukacyjnych; identyfikacja czynników sprzyjających wypaleniu zawodowemu; identyfikacja czynników chroniących przed wypaleniem zawodowym.</p>										
<p>Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.</p>	<p>B.1.U3; B.1.U4; B.1.U7; B.1.U8; B.1.K1; B.1.K2</p>										
<p>Praktyki psychologiczno-pedagogiczne</p>							<p>30</p>		<p>1</p>	<p>B</p>	<p>Portfolio</p>
<p>Treści programowe dla przedmiotu</p>	<p>Celem praktyk jest wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności podczas samodzielnej realizacji wyznaczonych zadań, pogłębianie refleksji psychologiczno-pedagogicznej wobec sytuacji wychowawczych i dydaktycznych w szkole, a także doskonalenie umiejętności dokumentowania i ewaluacji własnej pracy. Praktyki obejmują: poznanie dokumentów prawnych szkoły, w której realizowana jest praktyka: statut, program wychowawczo - profilaktyczny, program współpracy z rodzicami, wewnątrzszkolny system oceniania, kompetencje rady pedagogicznej, inne regulaminy obowiązujące na terenie szkoły; nabycie umiejętności prowadzenia i korzystania z dokumentacji szkolnej: plan, program, rozkład materiału, dziennik lekcyjny, arkusze osiągnięć uczniów; poznanie obowiązków nauczyciela-wychowawcy klasy; poznanie zasad oceny pracy nauczyciela, wynikających z planu nadzoru pedagogicznego; ocenę stylu kierowania i komunikowania się z klasą nauczyciela-wychowawcy oraz deklarowanych przez niego trudności w pracy zawodowej na podstawie obserwacji prowadzonych przez niego lekcji oraz</p>										

	<p>przeprowadzonej ankiety i wywiadu; analizę zdarzenia krytycznego; samodzielne zaprojektowanie scenariusza zajęć; przygotowanie studium przypadku ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych ucznia; dokonanie samooceny nabytej wiedzy i umiejętności zgodnie z arkuszem autoewaluacji.</p> <p>Zajęcia nie wymagają dodatkowej pracy własnej studenta. Portfolio przygotowywane jest w trakcie odbywania praktyk.</p>										
<p>Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.</p>	<p>B.3.W1; B.3.W2; B.3.W3; B.3.U1; B.3.U2; B.3.U3; B.3.U4; B.3.U5; B.3.U6; B.3.K1</p>										
<p>Dydaktyka przedmiotu język łaciński i kultura antyczna</p>				30					1,5*	D	OB; EU**
<p>Treści programowe dla przedmiotu</p>	<p>Zajęcia z dydaktyki przedmiotu <i>Język łaciński i kultura antyczna</i> mają na celu przygotowanie studentów do prowadzenia zajęć z <i>Języka łacińskiego i kultury antycznej</i> w szkole ponadpodstawowej. W trakcie kursu studenci zapoznają się z metodologią nauczania języków klasycznych i kultury antycznej i możliwością jej wykorzystania także na innych etapach edukacyjnych, zdobędą praktyczne umiejętności niezbędne w pracy nauczyciela, takie jak: wybór i ewaluacja programu nauczania, przygotowanie programu nauczania i rozkładu materiału, pisanie konspektów i scenariuszy lekcji oraz konstruowanie tekstów i sprawdzianów.</p> <p>Najważniejsze tematy przewidziane do realizacji w całym cyklu kształcenia to: podstawa programowa, cele kształcenia i treści nauczania, struktura wiedzy oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; tworzenie i modyfikacja, analiza, ocena, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzeba zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno- komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju</p>										

	<p>zajęć; metodyka realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć, błędy uczniowskie, ich rola i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; organizacja pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzeba indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego; zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej; środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; rola diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje; funkcje oceny; edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzeba kształtowania umiejętności współpracy uczniów; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzeba kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.</p>
<p>Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.</p>	<p>D.1/E.1.W1; D.1/E.1.W2; D.1/E.1.W3, D.1/E.1.W4; D.1/E.1.W5; D.1/E.1.W6; D.1/E.1.W7; D.1/E.1.W8; D.1/E.1.W9; D.1/E.1.W10; D.1/E.1.W12; D.1/E.1.W13; D.1/E.1.W14; D.1/E.1.W15; D.1/E.1.U1; D.1/E.1.U2; D.1/E.1.U3, D.1/E.1.U4; D.1/E.1.U5; D.1/E.1.U6; D.1/E.1.U7; D.1/E.1.U8; D.1/E.1.U9; D.1/E.1.U10; D.1/E.1.U11; D.1/E.1.K1; D.1/E.1.K2; D.1/E.1.K3, D.1/E.1.K4; D.1/E.1.K5; D.1/E.1.K6; D.1/E.1.K7; D.1/E.1.K8; D.1/E.1.K9</p>

*Student uzyskuje zaliczenie przedmiotu po odbyciu pełnego cyklu zajęć w wymiarze 90 godz. za 5 pkt. ECTS.

**Egzamin kończy pełny cykl zajęć w wymiarze 90 godz.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 6,5

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 120

2.4. Wykaz przedmiotów z informacją o efektach uczenia się i sposobach ich weryfikacji, formie zajęć, liczbie godzin i punktach ECTS.

Rok studiów, semestr studiów: rok drugi, semestr czwarty

Semestr kształcenia: czwarty

Nazwa przedmiotu/ grupa zajęć	Forma zajęć – liczba godzin								Punkty ECTS	Grupa zajęć z rozp. MNiSW	Sposoby weryfikacji efektów przypisanych do przedmiotu
	W	K	S	Ć	L	Wr	Pr	I			
Dydaktyka przedmiotu język łaciński i kultura antyczna				60					3,5*	D	OB; EU**
Treści programowe dla przedmiotu	<p>Zajęcia z dydaktyki przedmiotu <i>Język łaciński i kultura antyczna</i> mają na celu przygotowanie studentów do prowadzenia zajęć z języka łacińskiego i kultury antycznej w szkole ponadpodstawowej. W trakcie kursu studenci zapoznają się z metodologią nauczania języków klasycznych i kultury antycznej i możliwością jej wykorzystania także na innych etapach edukacyjnych, zdobędą praktyczne umiejętności niezbędne w pracy nauczyciela, takie jak: wybór i ewaluacja programu nauczania, przygotowanie programu nauczania i rozkładu materiału, pisanie konspektów i scenariuszy lekcji oraz konstruowanie tekstów i sprawdzianów.</p> <p>Najważniejsze tematy przewidziane do realizacji w całym cyklu kształcenia to: podstawa programowa, cele kształcenia i treści nauczania, struktura wiedzy oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; tworzenie i modyfikacja, analiza, ocena, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzeba zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno- komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę</p>										

	<p>nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; metodyka realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć, błędy uczniowskie, ich rola i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; organizacja pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzeba indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego; zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej; środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; rola diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje; funkcje oceny; edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzeba kształtowania umiejętności współpracy uczniów; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzeba kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.</p>												
<p>Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.</p>	<p>D.1/E.1.W1; D.1/E.1.W2; D.1/E.1.W3, D.1/E.1.W4; D.1/E.1.W5; D.1/E.1.W6; D.1/E.1.W7; D.1/E.1.W8; D.1/E.1.W9; D.1/E.1.W10; D.1/E.1.W12; D.1/E.1.W13; D.1/E.1.W14; D.1/E.1.W15; D.1/E.1.U1; D.1/E.1.U2; D.1/E.1.U3, D.1/E.1.U4; D.1/E.1.U5; D.1/E.1.U6; D.1/E.1.U7; D.1/E.1.U8; D.1/E.1.U9; D.1/E.1.U10; D.1/E.1.U11; D.1/E.1.K1; D.1/E.1.K2; D.1/E.1.K3, D.1/E.1.K4; D.1/E.1.K5; D.1/E.1.K6; D.1/E.1.K7; D.1/E.1.K8; D.1/E.1.K9</p>												
<p>Praktyki nauczycielskie</p>	<table border="1"> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>60</td> <td></td> <td>2</td> <td>D</td> <td>DP, OP</td> </tr> </table>								60		2	D	DP, OP
							60		2	D	DP, OP		

Treści programowe dla przedmiotu	<p>Celem praktyk jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela i konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną. Cele szczegółowe praktyk to:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.zapoznanie studenta z zadaniami dydaktycznymi realizowanymi przez szkołę, sposobem funkcjonowania i organizacji pracy dydaktycznej szkoły oraz rodzajami dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty; 2.nabycie przez studenta doświadczenia poprzez obserwację pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych (stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; 3.planowanie i przeprowadzanie przez studenta pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serii lekcji lub zajęć; 4.analizowanie przez studenta, z pomocą opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacji i zdarzeń pedagogicznych zaobserwowanych lub doświadczonych w czasie praktyk; 5.skuteczne współdziałanie studenta z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami, w celu poszerzania wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.
Symbole szczegółowych efektów uczenia się z rozp. MNISW z 25 lipca 2019 r.	D.2/E.2.W1; D.2/E.2.W2; D.2/E.2.W3; D.2/E.2.U1; D.2/E.2.U2; D.2/E.2.U3; D.2/E.2.K1

*Student uzyskuje zaliczenie przedmiotu po odbyciu pełnego cyklu zajęć w wymiarze 90 godz. za 5 pkt. ECTS.

**Egzamin kończy pełny cykl zajęć w wymiarze 90 godz.

Łączna liczba punktów ECTS (w semestrze): 5,5

Łączna liczba godzin zajęć (w semestrze): 120

OBJAŚNIENIA

Formy realizacji zajęć:

- W – wykład
- K – konwersatorium
- S – seminarium
- Ć – ćwiczenia
- Wr – warsztaty
- Pr - praktyki
- I - inne (należy podać jakie)

Sposoby weryfikacji efektów uczenia:

- EU – egzamin ustny
- EP – egzamin pisemny
- T – test
- E – esej
- Proj – projekt
- Pr – praca pisemna (np. konspekty lekcji)
- DP – dzienniczek praktyk
- OB – ocena bieżącego przygotowania do zajęć, ocena ciągła umiejętności studenta, ocena merytorycznego wkładu w dyskusję, ocena umiejętności argumentacji
- OP – ocena pracodawcy / koordynatora ds. praktyk
- Portfolio

3. Łączna liczba godzin zajęć i punktów ECTS w ramach grup zajęć określonych w rozporządzeniu MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (zał. 1).

Grupa zajęć	Łączna liczba godzin zajęć	Łączna liczba pkt ECTS przypisanych do zajęć	Łączna liczba godzin praktyk	Łączna liczba pkt ECTS przypisanych do praktyk
B	180	9	30	1
C	60	3	-	-
D	90	5	60	2
E	-	-	-	-